

2018/2037(INI)

26.4.2018

LAUSUNTO

ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnalta

maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnalle

elintarvikkeiden ja maatalouden tulevaisuudesta
(2018/2037(INI))

Valmistelija: Angélique Delahaye

PA_NonLeg

EHDOTUKSET

Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta pyytää asiasta vastaavaa maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokuntaa sisällyttämään päätöslauselmaesitykseensä seuraavat ehdotukset:

- ottaa huomioon Pariisin sopimuksen, päätöksen 1/CP.21 ja Pariisissa 30. marraskuuta–11. joulukuuta 2015 pidetyn ilmastonmuutosta koskevan YK:n puitesopimuksen sopimuspuolten 21. konferenssin (COP 21) sekä YK:n kestävä kehityksen tavoitteet ja biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen,
- ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 4/2014 ”EU:n vesipolitiikan tavoitteet on onnistuttu sisällyttämään yhteiseen maatalouspolitiikkaan vain osittain” ja erityiskertomuksen nro 21/2017 ”Viherryttäminen: monimutkaisempi tulotukijärjestelmä ei ole vielä ympäristön kannalta vaikuttava”,
- ottaa huomioon komission yksiköiden valmisteluasiakirjan maataloudesta ja kestävästä vesihuollosta EU:ssa (SWD(2017)0153),
- ottaa huomioon direktiivin 2009/128/EY torjunta-aineiden kestävästä käytöstä¹ sekä komission kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle jäsenvaltioiden kansallisista toimintasuunnitelmista ja torjunta-aineiden kestävä käyttöä koskevan direktiivin 2009/128/EY täytäntöönpanon edistymisestä (COM(2017)0587),
- ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen 19. maaliskuuta 2018 julkaiseman katsauksen YMP:n tulevaisuudesta,
- ottaa huomioon eurooppalaisen kansalaisaloitteen ”Kielletään glyfosaatti ja suojellaan ihmisiä ja ympäristöä myrkyllisiltä torjunta-aineilta”,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin vetoamusvaliokunnan tilaaman 16. tammikuuta 2017 julkaistun tutkimuksen eläinten hyvinvoinnista EU:ssa,
- ottaa huomioon Euroopan ympäristökeskuksen raportin nro 21/2017 ”In support to the monitoring of the Seventh Environment Action Programme”,
- ottaa huomioon 14. helmikuuta 2018 annetun komission tiedonannon ”Uuden, modernin monivuotisen rahoituskehityksen avulla tuloksiin EU:n painopistealoilla vuoden 2020 jälkeen” (COM(2018)0098),
- ottaa huomioon 8. helmikuuta 2018 tekemänsä päätöksen perustaa torjunta-aineiden lupamenettelyä unionissa käsittelevä erityisvaliokunta,
- ottaa huomioon YMP:tä koskevan metatutkimuksen ”Is the CAP fit for purpose? An evidence-based fitness check assessment”²,
- ottaa huomioon YK:n prosessin, joka johti maataloustieteen ja -tekniikan kehitystä

¹ EUVL L 309, 24.11.2009, s. 71.

² Pe'er et al, 2017, German Centre for Integrative Biodiversity Research (iDiv).

- koskevaan kansainväliseen arviointiin (IAASTD), jossa arvioitiin elintarvikkeiden ja kestäväen kehityksen potentiaalia,
- ottaa huomioon oikeutta ruokaan käsittelevän YK:n erityisraportin (A/HRC/34/48),
  - ottaa huomioon maaseudun kehittämisestä vuonna 2016 järjestetyssä eurooppalaisessa konferenssissa annetun Cork 2.0 -julistuksen ”Parempi elämä maaseutualueilla”,
  - ottaa huomioon vuonna 2016 ilmoitetun (COM(2016)0316) ympäristöpolitiikan täytäntöönpanon arvioinnin, joka on väline EU:n ympäristölainsäädännön ja -politiikan tavoitteiden tukemiseksi yrityksiä ja kansalaisia hyödyttävän paremman täytäntöönpanon avulla,
- A. toteaa, että maatalous on yksi niistä talouden aloista, joiden odotetaan edistävän osaltaan vuoden 2030 tavoitetta kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi 30 prosentilla vuoden 2005 tasoihin verrattuna taakanjakoasetuksen mukaisesti;
- B. toteaa niin maanviljelijöiden kuin muidenkin olevan laajasti samaa mieltä siitä, että maatalouden olisi tuotettava enemmän ympäristö- ja ilmastohyötyjä, kuten kävi ilmi YMP:n nykyaikaistamista ja yksinkertaistamista koskeneesta julkisesta kuulemisesta vuonna 2017;
- C. toteaa, että luonnonmukainen viljely suojelee ympäristöä, tukee luonnon monimuotoisuutta, minimoi maaperän laadun heikkenemisen, toimii ilman torjunta-aineiden järjestelmällistä käyttöä ja suojaa näin pohjavesiä haitallisilta saasteilta, mutta sen myönteiset saavutukset on otettava täysimääräisesti huomioon YMP:n suunnittelemisessa;
- D. toteaa, että ruoan ja maanviljelyn tulevaisuutta koskevassa komission tiedonannossa tunnustetaan, että yhteinen maatalouspolitiikka (YMP) on sisämarkkinoiden politiikoista yhtenäisin ja se toimii perustana Euroopan yhdentymiselle; muistuttaa, että YMP:n ylläpitäminen edellyttää paljon työtä, jotta se täyttäisi kansalaisten vaatimukset luonnon monimuotoisuuden vahvistamisesta tai vahvemmassa sitoutumisesta eläinten hyvinvointiin tai ilmastomuutokseen ja terveyteen, ja että YMP:n olisi oltava edelleen yhteistä politiikkaa, jolla on riittävä talousarvio ja riittävät keinot ympäristö- ja ilmastoalan toimenpiteisiin;
- E. toteaa, että arviolta 80 prosenttia kulutetusta proteiinista, erityisesti soijasta, tuodaan pääasiassa Brasiliasta, Argentiinasta ja Yhdysvalloista ja että EU:n on kiireesti laadittava YMP:n proteiinistrategia vähentääkseen riippuvuutta tuonnista, joka edistää metsäkatoa ja maananastusta;
- F. toteaa, että Eurobarometri-tutkimuksessa 442, joka koski eurooppalaisten suhtautumista eläinten hyvinvointiin, todettiin, että 82 prosenttia Euroopan kansalaisista katsoo, että tuotantoeläinten hyvinvointia olisi parannettava;
- G. toteaa, että tietyt maatalousjärjestelmien tehostamista koskevat seikat ovat kohdistaneet merkittävää painetta ympäristöön, samalla kun maaperän toiminnot ovat vähentyneet entisestään ja vesien pilaantuminen on lisääntynyt; toteaa, että hyvin

suunnitelluilla politiikan välineillä voitaisiin lieventää tällaisia kielteisiä vaikutuksia ja YMP olisi suunniteltava uudelleen siten, että sillä edistettäisiin ja tuettaisiin täysin kestäviä maatalousmalleja;

- H. toteaa, että luonnon tilaa EU:ssa käsittelevässä Euroopan ympäristökeskuksen vuoden 2015 raportissa todettiin, että suurimmat jäsenvaltioiden raportoimat maaekosysteemeihin kohdistuvat paineet ja uhat ovat maatalous ja luonnonolojen muutokset; toteaa, että nykyisten käytäntöjen jatkamisella on syvällisiä ja vahingollisia vaikutuksia luontoon sekä taloudelliseen vaurauteen tulevaisuudessa; toteaa, että ympäristölle haitallisista aineista olisi luovuttava vaiheittain;
- I. toteaa, että YMP:llä on valtava merkitys kaikkialla Euroopassa noin 12 miljoonalle maatilalle;
- J. toteaa, että maatalousmaa kattaa 47 prosenttia Euroopan alueesta ja että EU:ssa on 22 miljoonaa maanviljelijää ja maataloustyöntekijää;
- K. toteaa, että pientilojen osuus EU:n tiloista on lähes 40 prosenttia mutta ne saavat ainoastaan kahdeksan prosenttia YMP:n tuista;
- L. toteaa, että YMP:n luonnonvarojen kestävä hallintaa ja ilmastotoimia koskevat tavoitteet ovat edelleen saavuttamatta;
- M. toteaa, että tyydyttyneiden rasvojen ja punaisen lihan kulutus ylittää unionissa edelleen reilusti suositellut ravintoarvot ja elintarviketeollisuus edistää edelleen merkittävästi kasvihuonekaasujen syntymistä ja typpipäästöjä;
- N. toteaa, että nykyisellä YMP:llä on ollut vain vähäinen merkitys luonnonmukaisen maanviljelyn yleistymisen tukemisessa, ja toteaa, että luonnonmukaiset viljelykset kattoivat vuonna 2015 vain kuusi prosenttia unionin käytetystä maatalousmaasta;
- O. toteaa, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 39 artiklassa esitetyt YMP:n tavoitteet ovat edelleen päteviä ja merkityksellisiä ja että lisätavoitteina olisi oltava elintarviketurvallisuuden ja ruokasuvereniteetin varmistaminen sekä EU:n maatalousjärjestelmien ja -alueiden selviytymiskyky ja kestävyys, jotta niitä voidaan vaalia paremmin tulevaisuutta varten;
- P. katsoo, että YMP:hen halutaan sisällyttää ympäristötavoitteita varmistamalla, että sen säännöt ovat unionin lainsäädännön ympäristövaatimusten mukaisia ja että viljelijät noudattavat niitä, sekä edistämällä ympäristöä ja luonnon monimuotoisuutta säilyttävien kestävien viljelykäytäntöjen kehittämistä;
- Q. katsoo, että YMP:llä olisi oltava merkittävä rooli, kun varmistetaan kestävä elintarviketuotanto, kohtuullinen elintaso kaikilla alueilla ja kaikissa jäsenvaltioissa, kansalaisten ja kuluttajien kannalta kohtuulliset hinnat, luonnonvarojen kestävä käyttö ja suojeleminen, maaseutu- ja kaupunkialueiden yhteenkuuluvuus, laadukkaiden elintarvikkeiden saatavuus ja terveellinen ruokavalio sekä johdonmukaisuus kestävä kehityksen tavoitteiden ja ilmastotavoitteiden kanssa, samalla kun huolehditaan ympäristönsuojelua, ilmastotoimia ja eläinten ja kasvien terveyttä ja hyvinvointia koskevista sitoumuksista;

- R. katsoo, että parlamentin on toimittava merkittävässä roolissa laadittaessa selkeää politiikkakehystä, jonka avulla vahvistetaan Euroopan tasolla yhteiset tavoitteet ja varmistetaan täysimääräinen demokraattinen keskustelu strategisista kysymyksistä, joilla on vaikutusta kaikkien kansalaisten jokapäiväiseen elämään, kun kyseessä ovat luonnonvarojen käyttö, elintarvikkeiden laatu, terveys ja siirtyminen täysin kestäviin maatalouskäytäntöihin;
- S. toteaa, että komission tiedonannossa elintarvikkeiden ja maatalouden tulevaisuudesta todetaan, että YMP:n puitteissa olisi voitava paremmin käsitellä kriittisiä terveystieteitä;
- T. toteaa, että tulevan YMP:n on tärkeää olla johdonmukainen YK:n kestävä kehityksen tavoitteiden, Pariisin sopimuksen ja unionin politiikan kanssa, erityisesti kestävä kehityksen, ympäristön, ilmaston, kansanterveyden ja elintarvikkeiden aloilla;
- U. toteaa, että tulevalla YMP:llä on oltava entistä vahvempi asema kestävä kehityksen, kansanterveyden sekä ympäristön- ja ilmastonsuojelun aloilla ja että erityistavoitteista on Euroopan tilintarkastustuomioistuimen suositusten mukaisesti sovittava EU:n tasolla ja jäsenvaltioiden on saavutettava ne luonnon monimuotoisuuden, ilmastomuutoksen ja antibioottiresistenssin sekä ilman, maaperän ja vesien suojelun aloilla;
- V. toteaa, että kolmesta kestävä kehityksen pilarista ympäristöä koskevan pilarin seuranta / edistymisen mittaaminen on heikoin¹; toteaa, että YMP:tä koskevassa komission tiedonannossa ehdotetaan, että uusi täytäntöönpanomalli olisi tulospainotteisempi, joten mallin soveltamiseen tarvitaan tietoja merkityksellisistä indikaattoreista;
- W. toteaa, että vesi ja maatalous liittyvät olennaisesti toisiinsa ja että vesivarojen kestävä hoito maatalousalalla on olennainen tekijä hyvälaatuisen ja riittävän elintarviketuotannon takaamisessa ja vesivarojen säilymisen varmistamisessa;
- X. toteaa, että vain taloudellisesti terveet maatilat voivat saavuttaa EU:n ympäristö- ja ilmastotavoitteet;
- Y. toteaa, että YMP on alakohtainen ja yhteinen politiikka ja sellaisena sen on oltava ympäristö- ja ilmastotavoitteiden sekä maatalousalan taloudellisen kestävyuden yhteensovittamisen kulmakivi, joka kehittää jokaisen viljelijän ja laajempien maaseudun yhteisöjen osallistumista ympäristö- ja ilmastohaasteisiin, mukaan lukien kiertotalouden tarjoamien mahdollisuuksien hyödyntäminen, ja palkitsee viljelijöitä, jotka ovat jo ottaneet käyttöön käytäntöjä ja tuotantomalleja, joissa yhdistetään sekä ympäristöä koskeva että taloudellinen suorituskyky; toteaa, että eräiden maatalouskäytäntöjen avulla voidaan parantaa YMP:n ympäristötehokkuutta, samalla kun palautetaan maanviljelijöille suuremmat marginaalit vähentämällä tuotantokustannuksia;
- Z. toteaa, että olisi luotava yhteys YMP:n ja yhteisön politiikan puitteista torjunta-aineiden kestävä käytön aikaansaamiseksi annetun direktiivin 2009/128/EY välillä;

---

¹ YK:n tilasto-osasto, 2016.

toteaa, että SEUT-sopimuksen 191 artiklan 2 kohdan mukaan YMP:llä olisi taattava ”saastuttaja maksaa” -periaatteen noudattaminen, jotta torjunta-aineiden käyttöä vähennettäessä vältetään aiheuttamasta kilpailuhaittaa vastuullisimmille yrityksille;

- AA. toteaa, että torjunta-aineiden käytöllä, luonnon monimuotoisuuden heikkenemisellä ja maatalousympäristön muutoksilla on kielteinen vaikutus pölyttäjien määrään ja pölyttäjälajien kirjoon; toteaa, että pölyttäjiä, sekä kasvatettuja että luonnonvaraisia pölyttäjiä, koskevat haasteet ovat merkittäviä ja vaikutukset EU:n maatalouteen ja elintarviketurvallisuuteen voivat olla haitallisia, koska EU:n tuotanto on pääosin riippuvaista pölyttäjien palveluista; toteaa, että pölyttäjiä koskevan EU:n aloitteen yhteydessä tammikuussa 2018 käynnistettiin julkinen kuuleminen, jotta voidaan määrittää paras lähestymistapa ja tarvittavat toimenpiteet, joilla torjutaan pölyttäjien määrän vähenemistä EU:ssa;
- AB. toteaa, että EU:n Välimeren alueet ovat alttiimpia ilmastonmuutoksen aiheuttamille vaikutuksille, joita ovat muun muassa kuivuus, metsäpalot ja aavikoituminen, joten näiden alueiden viljelijöiltä vaaditaan suurempia ponnistuksia, jotta he voivat sopeuttaa toimintansa ympäristön muuttuviin olosuhteisiin; toteaa, että nämä ponnistukset olisi otettava huomioon YMP:n poliittisessa kehyksessä, josta niitä olisi tuettava;
- AC. toteaa, että maatalousjärjestelmien ja alueiden pitkän aikavälin sietokyvyn ja kestävyuden lisäämisestä on hyötyä koko EU:lle;
- AD. katsoo, että Euroopan maatalous- ja metsäekosysteemeihin ei sovellu yhdenmukainen lähestymistapa, ja palauttaa mieliin esimerkiksi tukikelpoisuussäännön, jonka mukaan puita on oltava enintään (eli maksimaalinen latvuspeitto) sata hehtaaria kohden, mikä uhkaa peltometsäviljelyyn perustuvia ekosysteemejä ja elinympäristöjä;
- AE. toteaa, että nykyisen YMP:ssä ei kyetty hyödyntämään viherryttämistoimenpiteiden täyttä potentiaalia, mikä johtui osittain monimutkaisista poikkeuksista, ja katsoo, että niitä voitaisiin parantaa edelleen; toteaa kyseisten toimenpiteiden osoittavan, miten sitovien mitattavien tavoitteiden puuttuminen voi johtaa epäonnistumiseen julkisten ympäristöhyödykkeiden tarjonnassa;
- AF. toteaa, että näyttöön perustuvassa tieteellisten tutkimusten meta-arvioinnissa (fitness check) todettiin, että viherryttämistoimenpiteillä ei parannettu merkittävästi ympäristönsuojelun tasoa, mikä johtui pitkälti siitä, että kyseiset vaatimukset oli jo täytetty;
- AG. toteaa, että viherryttämistoimenpiteet perustuivat olemassa oleviin täydentäviin ehtoihin, erityisesti pysyvän laidunmaan säilyttämiseen, ja vähäisemmässä määrin viljelykiertoon ja maisemapiirteiden säilyttämiseen;
- AH. ottaa huomioon, että Euroopan tilintarkastustuomioistuin on korostanut, että vuoden 2013 uudistuksen osana käyttöön otetut viherryttämistuet lisäsivät monimutkaisuutta ja byrokratiaa, niitä on vaikea ymmärtää ja ne eivät merkittävästi tehosta YMP:n tuloksellisuutta ympäristön ja ilmaston kannalta;
- AI. toteaa, että YMP-tukien maksamisen ehtona olisi tiukasti edellytettävä julkisten

hyödykkeiden tarjontaa, erityisesti ympäristöä ja laadukkaita työpaikkoja koskevaa tarjontaa, jotta kyetään vastaamaan yhteiskunnan vaatimuksiin;

- AJ. katsoo, että YMP olisi laadittava uudelleen, jotta se toimisi niin kuin pitää, ja että on ehdottoman tärkeää antaa lainsäädäntövallan käyttäjille keinot tehdä työnsä kokonaan määrätyn aikarajan puitteissa; ottaa huomioon myös brexitiin liittyvät epävarmuustekijät;
- AK. toteaa, että elintarviketurva on varmistettava Euroopassa sekä Yhdistyneen kuningaskunnan että 27 jäsenvaltion EU:n osalta ja että on pyrittävä kaikin keinoin minimoimaan elintarvikkeiden tuotannon ja saatavuuden häiriöt molempien osapuolten osalta; toteaa, että on pyrittävä kaikin keinoin varmistamaan yhtenäiset ympäristöä ja elintarviketurvaa koskevat normit sen varmistamiseksi, että niin Yhdistyneen kuningaskunnan kuin EU:nkaan kansalaiset eivät kohtaa minkäänlaisia heikennyksiä elintarvikkeiden laadun ja turvallisuuden suhteen;
- AL. toteaa, että viljelytoiminta vaikuttaa tuntuvasti ympäristöön, ilmastoon, terveyteen, elintarvikkeiden turvallisuuteen, luonnon monimuotoisuuteen ja eläinten hyvinvointiin ja se voi osaltaan edistää ilmastonmuutoksen lieventämistä vähentämällä kasvihuonekaasupäästöjä ja sitomalla hiiltä; toteaa, että YMP:ssä on paneuduttava näihin kysymyksiin asiaan soveltuvien välineiden ja mallien avulla;
- AM. toteaa, että YMP:ssä tarvitaan asianmukaisia välineitä, jotta voidaan puuttua maatalouden haavoittuvuuteen ilmastonmuutokselle ja samalla vähentää alan sisävesivaroihin kohdistamaa painetta, koska alan osuus EU:n makean veden käytöstä on 50 prosenttia;
- AN. toteaa, että komission Eurooppa 2020 -strategiassa – Resurssitehokas Eurooppa – vaaditaan muutosta kulutustottumuksiin, jotta voidaan säilyttää tulevaisuudessa elintarvikeketjun eheys pellolta pöytään;
- AO. toteaa, että tulevassa YMP:ssä olisi tarjottava maanviljelijöille soveltuvampia välineitä unionin luonnonpääoman suojelemiseksi, säilyttämiseksi ja vahvistamiseksi sekä erityisen huolestuttavan luonnon monimuotoisuuden heikkenevän suuntauksen kääntämiseksi esimerkiksi niittyjen perhosten ja viljelymaiden lintujen osalta;
- AP. toteaa, että tulevassa YMP:ssä olisi puututtava maatalousalan ammoniakkipäästöihin, jotka muodostivat vuonna 2015 94 prosenttia kokonaisammoniakkipäästöistä unionissa ja jotka edistävät osaltaan ilman pilaantumista, rehevöitymistä ja ekosysteemin happamoitumista;
1. panee merkille komission tiedonannon ruoan ja maanviljelyn tulevaisuudesta ja on tyytyväinen tietoisuuteen siitä, että YMP:n tavoitteisiin olisi kuuluttava luonnonvarojen kestävä hallinta sekä EU:n ympäristö- ja ilmastotavoitteiden edistäminen;
  2. painottaa erityisesti, että tulevan YMP:n on osaltaan edistettävä taloudellisesti, ekologisesti ja sosiaalisesti kestävästä maataloustuotannosta ja EU:n terveyspolitiikkaa ja muuta politiikkaa ja autettava täyttämään jo sovittuja kansainvälisiä sitoumuksia, erityisesti COP21:n Pariisin sopimuksen ja Yhdistyneiden kansakuntien kestävän

kehityksen tavoitteiden ja biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen osalta;

3. kehottaa asettamaan YMP:ssä ensisijaiseksi painopisteeksi, että jokaisesta unionin maatilasta tulee kestävä yritys, joka on täysin integroitunut kiertotalouteen ja jossa yhdistyvät taloudellisen tehokkuuden ja ympäristötehokkuuden vaatimukset tämän rajoittamatta millään tavalla sosiaalisia ja työoloja koskevia normeja;
4. edellyttää YMP:tä, jolla varmistetaan, että kaikki viljelijät, myös pienviljelijät, saavat kohtuullisesti palkkatuloja ja jossa noudatetaan ympäristöstä aiheutuvia rajoja ja varmistetaan siten sietokyky ja pitkän aikavälin tuottavuus;
5. muistuttaa, että tulevilla YMP:llä on kannustettava viljelijöitä palvelemaan yhteiskuntaa kokonaisvaltaisesti ottamalla käyttöön sellaisia maatalouden tuotantomenetelmiä, jotka ovat yhteensopivia ympäristönsuojelua ja maisemien, maaperän, luonnonvarojen ja geneettisen moninaisuuden säilyttämistä koskevien näkökohtien kanssa, tai jatkamalla tällaisten menetelmien soveltamista;
6. muistuttaa, että se on jo painottanut kiireellistä tarvetta toteuttaa toimia luonnon monimuotoisuuden heikkenemisen pääasiallisiin syihin puuttumiseksi, joita ovat erityisesti elinympäristöjen tuhoaminen ja rappeutuminen, joiden pääasiallisia aiheuttajia ovat liiallinen maankäyttö, saastuminen, tehomaaalous, synteettisten kemiallisten torjunta-aineiden ja lannoitteiden käyttö, vieraslajien leviäminen ja ilmastonmuutos; edellyttää siksi YMP:tä, joka on yhdenmukainen EU:n muiden ympäristö-, sosiaali- ja terveystoimien tavoitteiden sekä kansainvälisten sitoumusten, kuten kestävän kehityksen tavoitteiden ja ilmastositoumusten, kanssa;
7. edellyttää viljelijöiden sukupolvenvaihdosten perusteella, että uusia investointeja tekeviä nuoria viljelijöitä tuetaan uusilla rahoitusvälineillä ja kansallisilla toimenpiteillä;
8. katsoo, että peltometsäviljelyn kaltaiset agroekologiset käytännöt voivat olla tässä merkittävässä asemassa;
9. vaatii kasvattamaan luonnonmukaisen maataloustuotannon osuutta;
10. toivoo, että uudistettu YMP on yksinkertainen, vastuullinen ja selkeästi suunnattu tuottamaan tuloksia kestävän maatalouden osalta; katsoo, että uudistuksella olisi yksinkertaistettava ja kevennettävä hallinnollisia menettelyjä viljelijöiden kannalta ja parannettava suoritusten seurantaan jäsenvaltioiden tasolla;
11. edellyttää tulosperusteista YMP:tä, joka on yhdenmukainen EU:n muun politiikan kanssa ja jonka ensisijaisena tavoitteena on siirtyminen markkinavetoiseen ja kestäväan unionin maatalouteen vahvistamalla pitkän aikavälin tuottavuutta ja kilpailukykyä sekä asettamalla julkisten hyödykkeiden tarjonnalle unionin ekologista, kestäväa ja yhteiskunnallista kehitystä koskevat tulostavoitteet;
12. painottaa tarvetta tuottaa maaperään, vesistöihin, luonnon monimuotoisuuteen, ilmanlaatuun, ilmastotoimiin ja maiseman virkistyskäyttöön liittyviä julkishyödykkeitä ja ekosysteemipalveluja;

13. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota varmistamaan, että tulevassa YMP:ssä tuetaan kestävämpiä tuotantojärjestelmiä ja lisätään maankäytön tuottamia julkisia hyödykkeitä;
14. muistuttaa korostaneensa, että luonnon monimuotoisuuden säilyttäminen on keskeistä pitkän aikavälin elintarvike- ja rehu tuotannolle ja näin myös maanviljelijöiden oman edun mukaista;
15. painottaa tarvetta varmistaa, että tulevan yhteisen maatalouspolitiikan menoilla tosiasiallisesti saavutetaan asetetut tavoitteet noudattamalla tiukasti sääntöjä ja politiikanalojen laajemman johdonmukaisuuden avulla, koska tämä on erityisen merkittävää luonnonvarojen kestävä hallinnan ja tätä tarkoitusta varten YMP:ssä osoitettujen välineiden osalta;
16. muistuttaa painottaneensa jo aiemmin, että Natura-direktiivin toivuustarkastuksessa korostui tarve parantaa johdonmukaisuutta YMP:n kanssa, ja painottaa, että maatalouteen liittyvä lajien ja elinympäristöjen hupeneminen on huolestuttavaa; kehottaa komissiota laatimaan arvion YMP:n vaikutuksesta biologiseen monimuotoisuuteen; kehottaa lisäksi korottamaan Natura 2000 -maksuja, jotta ne kannustaisivat paremmin hyvin huonossa asemassa olevien maatalouden Natura 2000 -kohteiden suojeluun;
17. korostaa, että maanviljelijät on palkittava asianmukaisesti nykyisten luontotyyppien säilyttämisestä ja suojelemisesta; korostaa tässä yhteydessä, että maatalouden ympäristötoimia koskevat säännöt saattavat kannustaa viljelijöitä nykyisten luontotyyppien hävittämiseen ja uusien istuttamiseen, jotta heille suoritettaisiin maksuja; huomauttaa, että tämä saattaa haitata ponnisteluja lisätä biologista monimuotoisuutta ja tehostaa ympäristönsuojelua, ja toteaa siksi, että maanviljelijät on palkittava luontotyyppien säilyttämisestä ja suojelemisesta;
18. kehottaa säilyttämään ensimmäisen pilarin koskemattomuuden, joka perustuu tukitoimenpiteitä täydentävien ehtojen tehostamiseen niin, että jokainen viljelijä saavuttaisi mahdollisimman hyvän tuloksen ja jotta palkittaisiin maanviljelijöitä heidän tuottamistaan julkisista hyödykkeistä, kuten ilmastotoimista ja luonnonvaraisen kasvuston ja eläimistön suojelemisesta; painottaa, että YMP:hen olisi kuuluttava maksuja ekosysteemipalveluista, joita valvovat ympäristöviranomaiset, nykyisen LIFE-ohjelman lähestymistavan mukaisesti; painottaa kuitenkin, että kaiken kokoisten aktiivisten perhetilojen merkitys on suuri moninaisen maataloustoiminnan säilyttämiseksi ja että tämän vuoksi toimenpiteitä voitaisiin kohdentaa paremmin, jos painotettaisiin perhetiloja;
19. uskoo vahvasti, että suorien tukien ja viherryttämistoimenpiteiden välinen ehdollisuus on säilytettävä, jotta varmistetaan entistä kestävämpi unionin maatalousala, ja kehottaa laatimaan uuden vapaaehtoisen kannustinjärjestelmän niitä viljelijöitä varten, jotka ovat halukkaita ylittämään nykyiset maatalouden ympäristötoimenpiteet;
20. kehottaa komissiota keskittymään maaseutualueiden elämänlaatuun, jotta maaseudulla eläminen olisi houkuttelevaa kaikille, etenkin nuoremmalle sukupolvelle;
21. kehottaa sisällyttämään täydentävien ehtojen järjestelmään tai sen korvaavaan

järjestelmään kaikki lajikohtaiset tuotantoeläinten hyvinvointia koskevat säännökset sekä munivia kanoja ja broilereita koskevat direktiivit;

22. edellyttää EU:n tasolla määriteltyä ensimmäistä pilaria, jossa otetaan huomioon, miten tärkeää on luoda selvä yhteys kohdennettujen suorien tukien – joiden ehtona on edellytettävä tiukasti ympäristöä koskevia ja sosiaalisia tuloksia, jotka tuottavat pitkällä aikavälillä ekologisesti ja taloudellisesti kestäviä etuja – ja julkisten hyödykkeiden ja julkisten palvelujen tarjoamisen välille; edellyttää, että tähän kuuluu asianmukaisia mekanismeja, joilla palkitaan viljelijöitä kunnianhimoisten yhteisten perusteiden sekä EU:n tasolla määriteltyjen selkeästi mitattavissa olevien tavoitteiden avulla ja joilla tuetaan paremmin viljelijöitä näiden siirtyessä taloudelliseen tehokkuuteen ja ympäristötehokkuuteen;
23. kehottaa komissiota varmistamaan, että ensimmäinen pilari säilyy edelleen maanviljelijöiden pääasiallisena tulotukijärjestelmänä ja takaa yhdenvertaiset toimintaedellytykset sisämarkkinoilla; painottaa tämän vuoksi, että komission olisi ehkäistävä erot jäsenvaltioiden politiikassa niiden YMP:n kansallisten täytäntöönpanosuunnitelmien osalta, koska erot voisivat aiheuttaa vääristymiä markkinoilla ja epäreilua kilpailua EU:n tasolla;
24. varoittaa suorien tukien mahdollisesta kansallisesta osarahoituksesta, koska se hajottaisi YMP:n yhteistä luonnetta;
25. varoittaa riskeistä, joita seuraa siitä, että jäsenvaltiot voisivat itsenäisesti määritellä kansalliset suunnitelmansa ja tarkistaa vuosittain päätöksiään ilman vahvoja yhteisiä EU:n tasolla määriteltyjä sääntöjä, tavoitteita ja toimenpiteitä; painottaa, että tällainen mahdollisuus kohdistaisi maanviljelijöihin suurta epävarmuutta kansallisella tasolla tehtävien poliittisten päätösten vuoksi ja että tämä voisi vaikuttaa kielteisesti ympäristöhaasteisiin;
26. kehottaa komissiota ottamaan käyttöön uuden ja kattavan oikeudellisen kehyksen, jonka avulla on mahdollista panna johdonmukaisesti täytäntöön viherryttämisen, täydentävien ehtojen (joihin sisältyvät hyvät maatalouskäytännöt ja lakisääteinen hoitovaatimus) ja maaseudun kehittämiseen tarkoitettujen maatalouden ympäristö- ja ilmastotoimenpiteiden kaltaiset ympäristö- ja ilmastotoimet, jotta viljelijät voivat vaikuttaa tehokkaammin sekä yksinkertaisemmalla ja kohdennetummalla tavalla ympäristönsuojelua, biologista monimuotoisuutta ja ilmastoa koskeviin toimiin ja jotta samalla varmistetaan, että jäsenvaltiot voivat valvoa riittävästi ja paikalliset olosuhteet otetaan huomioon; korostaa tarvetta varmistaa, että ensimmäisen ja toisen pilarin toimenpiteet pidetään selvästi toisistaan erillisinä;
27. katsoo, että enintään 30 prosenttia ensimmäisestä pilarista olisi kohdennettava jäsenvaltioiden sopimaan eurooppalaiseen kannustinjärjestelmään, jolla rohkaistaan siirtymään maatalouteen, jossa taloudellisen tehokkuuden vaatimukset yhdistyvät ympäristötehokkuusvaatimuksiin;
28. katsoo, että siirtymistä kestäviin maatalousjärjestelmiin on helpotettava tarjoamalla kaikissa jäsenvaltioissa ja kaikilla alueilla riippumattomia, avoimia ja riittävän ja julkisen rahoituksen varassa toimivia maatalojen neuvontajärjestelmiä ja lisäämällä alhaalta ylöspäin suuntautuvaa osallistavaa tutkimusta tutkijoiden ja viljelijöiden

välillä sekä tehostamalla eurooppalaisten innovaatiokumppanuuksien yhteydessä vertaisvaihtoa etenkin sellaisten maatalouden ekologisten toimintatapojen edistämiseksi, joissa hyödynnetään ja edistetään luonnollisia prosesseja satojen lisäämiseksi ja vastustuskyvyn parantamiseksi;

29. katsoo, että maatilojen neuvontajärjestelmässä ja eurooppalaisissa innovaatiokumppanuuksissa olisi kiinnitettävä erityistä huomiota torjunta-aineiden vaihtoehtojen käyttämiseen kannustamiseen, erityisesti yhdennettyä tuholaisten torjuntaa koskevan kahdeksan periaatteen käyttöönottoon torjunta-aineriippuvuuden vähentämiseksi, sekä torjunta-ainevapaan tulevaisuuden luomiseen kannustamiseen; katsoo, että nykyisten kokemusten perusteella on todennäköistä, että luonnollisten prosessien hyödyntäminen ja siihen kannustaminen satojen lisäämiseksi ja vastustuskyvyn parantamiseksi alentaa tuotantokustannuksia;
30. edellyttää yksinkertaisempaa ja tehokkaammin uudistettua toista pilaria, jossa keskitytään aidosti kannustavaan aluekehityspolitiikkaan ja alakohtaisen kehittämisen politiikkaan ja jonka ytimeen otetaan investoinnit, koulutus ja neuvonta, älykkäät ratkaisut, kestävyys, tutkimus, innovointi, eläinten hyvinvointi, tilojen taloudellinen tilanne ja maaseudun elinkeinot, samalla kun jäsenvaltiot voisivat ottaa käyttöön paikalliset olot ja tarpeet huomioon ottavia erityisiä toimintatapoja, kuten luonnonhaittoihin liittyvien ylimääräisten kustannusten korvaaminen ja kunnianhimoisempien maatalouden ympäristö- ja ilmastojärjestelmien käyttöönotto;
31. korostaa maaseudun kehittämisen ja myös Leader-aloitteiden ja yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisen (CLLD) aloitteiden merkitystä monitoiminnallisen maatalouden tukemisessa sekä viljelijöiden, paikallisyhteisöjen, kansalaisyhteiskunnan ja täydentävien liiketoimien välisten kumppanuuksien edistämässä, jotta voidaan saada tuloja monipuolisen taloudellisen toiminnan, kuten maatilamatkailun, avulla sekä turvata yhteisön tukema maatalous ja sosiaalipalvelujen tarjoaminen maaseutualueilla;
32. edellyttää toista pilaria, jossa eläinten hyvinvointi otetaan EU:n maaseudun kehittämissuunnitelmien pakolliseksi osaksi, eläinten hyvinvointia edistäviä toimien kuluille asetetaan vähimmäismäärä ja otetaan käyttöön pitkän aikavälin kannustimia, joilla pyritään kannustamaan useampia maanviljelijöitä siihen, että he noudattavat voimassa olevaa lainsäädäntöä tiukempia eläinten hyvinvointivaatimuksia;
33. kehottaa vahvistamaan tulevassa YMP:ssä resurssitehokkuuden edistämistä, vesivarat mukaan luettuina, ja kannustaa lisäämään viljelijöiden vaikutusvaltaa, jotta he voivat älykkäiden teknologioiden, asianmukaisten käytäntöjen ja tietolähteiden, kuten satelliittitietojen, välittömän saatavuuden avulla tehdä tietoon perustuvia päätöksiä vesivaroja ja ravinteita koskevien vaatimusten osalta;
34. kehottaa ottamaan käyttöön toimenpiteitä ravinteiden kierrätyksen lisäämiseksi; kehottaa mukauttamaan maatalouden rakennepolitiikan ympäristötukijärjestelmään esimerkiksi yhdistämällä kasvi- ja eläintuotanto aiempaa paremmin;
35. korostaa, että luonnonhaitta-alueilla, kuten vaikeasta ilmastosta, jyrkistä rinteistä tai maaperän laadusta kärsivät alueet, toimiville maanviljelijöille on osoitettava tukea maaseudun kehittämisen järjestelmästä; kehottaa yksinkertaistamaan luonnonhaitta-

alueita koskevaa järjestelmää ja keskittämään sen paremmin vuoden 2020 jälkeisellä kaudella;

36. katsoo, että vain tällaisella täydentävällä mallilla, jossa on selvästi määritettyjä tavoitteita ja joka on johdonmukainen EU:n muiden politiikkojen kanssa, voidaan saavuttaa unionin kunnianhimoiset ympäristöön ja maaseudun kehittämiseen liittyvät tavoitteet; korostaa, että toisessa pilarissa olisi edelleen sallittava joustavaan ja kansalliseen ohjelmasuunnitteluun perustuva toimintatapa, kun taas ensimmäinen pilari olisi ankkuroitava yhteisiin sääntöihin ja normeihin, jotta EU:n kaikille viljelijöille kyetään varmistamaan tehokkaat ja yhdenmukaiset toimintaedellytykset;
37. katsoo, että mikäli riskinhallinnan välineet eivät riitä laajojen markkinahäiriöiden korjaamiseen, tulevilla YMP:llä olisi voitava reagoida paremmin, tehokkaammin ja nopeammin markkinakriiseihin toteuttamalla unionin kriisinhallintatoimia, joilla pyritään palauttamaan tasapuoliset markkinaolosuhteet;
38. korostaa, että yksi tulevan YMP:n keskeisistä haasteista on viljelijöiden riippuvuus keinolannoitteiden ja kemiallisten torjunta-aineiden käytöstä, jolla voi olla kielteinen vaikutus vedenlaatuun ja joka on liitetty biologisen monimuotoisuuden heikkenemiseen; toteaa, että yhdennettyyn tuholaisten torjuntaan sisältyvä kierto viljely on edelleen yksi vaikuttavimmista keinoista vaalia biologista monimuotoisuutta ja palauttaa maaperän terveys;
39. kehottaa kehittämään erityisen maaseudun kehittämiseen liittyvän toimenpiteen, jolla kannustetaan vähentämään selvästi torjunta-aineiden käyttöä Euroopan unionin integroidun tuholaisten torjunnan kahdeksan periaatteen pohjalta ja kannustaen käyttämään muita kuin kemiallisia vaihtoehtoja;
40. korostaa pölytyksen ja biologisen monimuotoisuuden säilyttämisen merkitystä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varaamaan torjunta-ainevapaita alueita torjunta-aineiden käyttöön liittyvän mehiläiskuolleisuuden ehkäisemiseksi;
41. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että tulevassa maatalouspolitiikassa otetaan huomioon havainnot pölyttäjien vähenemisestä ja tarjotaan asianmukaisia ratkaisuja ongelmaan;
42. painottaa, että tarvitaan tulosperusteinen lähestymistapa maksuihin; ehdottaa siksi, että indikaattoreina käytetään esimerkiksi maaperän terveyttä ja biologista monimuotoisuutta, taksonien esiintymistä ja lajikirjoa, humus- ja ruokamultakerroksen muodostumista, eroosiota torjuvaa kasvupeitettä, ravinnehävikkiä ja veden laatua sekä biologista monimuotoisuutta, mukaan lukien lintulajien, luonnonvaraisten pölyttäjien ja hyönteisten kirjo ja hyvinvointi;
43. kehottaa erityisesti esittämään YMP:n vankat tavoitteet perusasetuksessa ympäristölainsäädännön mukaisesti sekä määrällisesti esitettyjen ja kunnianhimoisten tulosindikaattorien perusteella; korostaa, että YMP:tä koskevien kansallisten strategisten suunnitelmien olisi oltava näyttöpohjaisia ja niitä olisi suunniteltava yhteistyössä asianomaisten ympäristöviranomaisten kanssa ja kuullen kaikkia keskeisiä sidosryhmiä (kuten pienviljelijät, ympäristöalan kansalaisjärjestöt ja kansalaisyhteiskunnan edustajat), minkä lisäksi niiden on oltava

kumppanuusperiaatteen mukaisia;

44. kehottaa komissiota varmistamaan, että jäsenvaltiot asettavat mahdollisuuksien mukaan määrällisiä tavoitteita ja ottavat käyttöön indikaattoreita strategisissa suunnitelmissaan asettamiensa tavoitteiden edistymisen seuraamista varten;
45. kehottaa komissiota tarjoamaan jäsenvaltioille selkeää ohjeistusta ja tukea niiden laatiessa strategisia suunnitelmiaan, jotta varmistetaan, että suunnitelmat ovat vankkoja ja laadukkaita;
46. muistuttaa, että lintu- ja luontotyyppidirektiivien ”kuntotarkastus” toi esille, että niiden yhdenmukaisuutta YMP:n kanssa on lisättävä, ja paljasti, että lajien ja luontotyyppien määrä vähenee nopeasti maatalouteen liittyvistä syistä; kehottaa komissiota laatimaan arvion YMP:n vaikutuksista biologiseen monimuotoisuuteen;
47. pyytää komissiota varmistamaan vankkoihin ja tieteellisiin näytteenottomenetelmiin perustuvien vaikuttavien ja toteuttamiskelpoisten valvontajärjestelmien käyttöönoton, jotta voidaan seurata kaikkien tavoitteiden edistymistä;
48. kehottaa komissiota panemaan täytäntöön tulosperusteista toimintapolitiikkaa koskevan ehdotuksensa ja tarjoamaan asianmukaista tukea teknisen avun muodossa ja muiden politiikkatoimien ja toimenpiteiden mukaisesti, jotta voidaan seurata kaikkia asiaa koskevia indikaattoreita ja kerätä niistä tietoja, mikä on erittäin tärkeää, kun otetaan huomioon ympäristöalan indikaattoreita koskevien tietojen puutteellisuus;
49. korostaa, että YMP:n tavoitteissa keskitytään elintarviketuotantoon, ja katsoo, että YMP:n on edistettävä biotalouden ohjelmaa ja biopohjaisen kemian strategiaa ja sen on perustuttava kiertotalouden periaatteille ja siinä on otettava huomioon biomassan eri käyttökohteiden ja tyyppien todelliset ilmastovaikutukset; katsoo, että YMP:llä on edistettävä maaseutuyhteisöjen elpymistä asiantuntijatyöpaikkojen ja innovoinnin avulla erityisesti suurta lisäarvoa tuottavien puu- ja muiden biomassatuotteiden sekä välikasvisatojen alalla; katsoo, että YMP:llä olisi myös kannustettava hyödyntämään maatalouden jätteitä ja tähteitä bioenergian tuotantoon yhtenä lisäkeinona maaseutualueiden ja maanviljelijöiden tukemiseksi; katsoo, että YMP:n on sisällettävä kunnianhimoinen, unionin yhteinen vihreän energian ja kemian strategia, joka perustuu kasviproteiinin yhteistuotantoon;
50. kehottaa komissiota omaksumaankeskkipitkän ja pitkän aikavälin näkökulman, kun se tarkistaa proteiineja koskevaa politiikkaansa, sekä varmistamaan, että sen YMP:n uudistusta koskevat lainsäädäntöehdotukset sisältävät riittäviä ja luotettavia uusia toimenpiteitä ja välineitä, joilla autetaan viljelijöitä kehittämään viljelykiertojärjestelmiä, jotta voidaan merkittävästi vähentää nykyistä proteiinivajetta ja hintojen epävakautta;
51. katsoo, että tulevilla YMP:llä olisi edistettävä proteiinikasvien viljelyä, sillä se on tärkeä keino varmistaa siirtyminen monimuotoisiin ekologisiin maatalousjärjestelmiin yhden viljelykasvin tehoviljelystä, jossa käytetään paljon synteettisiä kemiallisia torjunta-aineita ja jolla on huomattavia ympäristövaikutuksia;
52. katsoo, että paras tapa käyttää proteiinikasveja on tuottaa niistä elintarvikkeita; katsoo

- siksi, että proteiinikasvien tuotannossa olisi noudatettava prioriteettijärjestystä, jossa ensimmäisellä sijalla on suora elintarvikekäyttö ja toisella eläinrehun tuotanto ja jossa sallitaan ainoastaan jätteen hyödyntämiseen perustuva biopoltoaineiden tuotanto;
53. kehottaa edistämään voimakkaasti peltometsäviljelyä, jolla voidaan parantaa ihmisten elämänlaatua parantamalla mikroilmastoja ja toipumista niin tilojen kuin maiseman tasolla, parantamalla maisemia ja tarjoamalla monipuolisia virkistys- ja tuotantokäyttöön soveltuvia ekosysteemejä; korostaa, että on yksilöitävä ja poistettava mahdolliset puutteet, jotka voivat haitata peltometsäviljelyjärjestelmien kehittämistä, kuten se, että nykyisissä sertifiointijärjestelmissä ei ole mahdollista sertifioida tuotteita, jotka on valmistettu EU:n alueilla muualla kuin metsässä kasvaneista puista;
  54. korostaa kestävästi hoidettujen metsien tärkeää roolia pyrkimyksissä sopeuttaa metsät ilmastonmuutokseen ja painottaa metsä-puu-arvoketjun merkitystä maaseudun elinkeinojen ylläpitämisessä ja työpaikkojen, kasvun ja sosiaalisen vakauden luomisessa maaseutualueilla sekä sen panosta uusien arvoketjujen kehittämiseen kiertotalouden ja biotalouden periaatteiden mukaisesti;
  55. katsoo, että YMP:llä on hallittava ilmastonmuutokseen ja maaperän huonontumiseen liittyviä riskejä kaikilla viljelymaisema-alueilla investoimalla maatalouden ekosysteemien vastustuskykyisiksi ja elinvoimaisiksi tekemiseen ja ekologiseen infrastruktuuriin, jotta voidaan lisätä ruokamultaa, pysäyttää maaperän eroosio, ottaa käyttöön viljelykiertoja tai pidentää niitä sekä lisätä maisemien puustoa ja maatilojen biologista ja rakenteellista monimuotoisuutta;
  56. palauttaa mieliin tutkimuksen ja innovoinnin strategisen merkityksen ja kehottaa lisäämään YMP:n tavoitteiden ja Horisontti 2020 -puiteohjelman tavoitteiden välistä synergiaa elintarviketuotannossa, resurssien kestävässä hoidossa ja ilmastotoimissa;
  57. pyytää komissiota ottamaan kaikissa kauppasopimuksissa käyttöön vastavuoroisuuslausekkeita ja varmistamaan siten, että jokainen maatalouden tuontituote täyttää samat terveysvaatimukset ja sosiaaliset normit, joita EU:n tuotteilta edellytetään; pyytää komissiota tekemään järjestelmällisen vaikutustenvaikutustentien maatalousalaa koskeville määräyksille jokaisessa kauppasopimuksessa ja esittämään erityisiä strategioita, joilla voidaan varmistaa, ettei mikään maatalouden ala kärsi kolmansien maiden kanssa tehdyistä kauppasopimuksista, ja otetaan huomioon myös maantieteelliset merkinnät;
  58. painottaa, että kaikissa Euroopan maataloutta koskevissa EU:n vapaakauppasopimusneuvotteluissa on sovellettava olennaisena ja tinkimättömänä periaatteena sitä, että harjoitetaan kestävä maataloustuotantoa, noudatetaan EU:n lainsäädäntöä ja standardeja, joihin elintarvikkeiden turvallisuutta koskevat unionin säännökset perustuvat, sekä EU:n sosiaalisia, taloudellisia ja ekologisia normeja, sovelletaan ”pellolta pöytään” -mallia ja vastavuoroisuutta sekä säilytetään ehdottomasti ihmisten ja eläinten terveyttä ja elintarvikkeiden turvallisuutta koskevat unionin terveys- ja kasvinsuojelunormit ja -menettelyt, sellaisina kuin ne ovat määriteltyinä unionin lainsäädännössä;
  59. painottaa, että tasavertaisten toimintaedellytyksien varmistamiseksi on otettava käyttöön EU:n yhteinen perustaso, jotta voidaan taata kansalaisten oikeus terveeseen

ympäristöön ja terveelliseen, ravitsevaan ruokaan; katsoo, että perustaso olisi määritettävä asiaa koskevien säädöksien ja kansainvälisten velvoitteiden mukaisesti ja siten, että ympäristölle tai yhteiskunnalle ei aiheuteta haittaa;

60. painottaa, että tuleva YMP olisi suunniteltava niin, että sillä voidaan käsitellä entistä paremmin kriittisiä terveyteen liittyviä kysymyksiä, kuten mikrobilääkeresistenssiä ja ilmanlaatua;
61. korostaa, että mikrobilääkeresistenssi aiheuttaa haasteita eläinten ja ihmisten terveydelle; katsoo, että uudella oikeudellisella kehyksellä olisi edistettävä aktiivisesti eläinten terveyden ja hyvinvoinnin parantamista keinona torjua antibioottiresistenssiä ja että siten kansanterveyttä ja koko maatalousalaa voidaan suojella tehokkaammin;
62. toteaa, että on tärkeää ottaa YMP:tä koskevaan päätöksentekoprosessiin mukaan instituutiot ja asiantuntijat, jotka vastaavat biologiseen monimuotoisuuteen, ilmastonmuutokseen ja ilman, maaperän ja veden pilaantumiseen vaikuttavista terveys- ja ympäristöalan toimintapolitiikoista;
63. kehottaa parantamaan YMP:n ja EU:n muiden politiikkojen ja toimien välistä koordinoitua ja erityisesti YMP:n ja direktiivin 2000/60/EY, direktiivin 91/676/ETY ja asetuksen (EY) N:o 1107/2009 välistä koordinoitua keinona suojella kestävästi vesivaroja, joiden määrään ja laatuun maatalous vaikuttaa kielteisesti; kehottaa kehittämään kannustimia, joilla tuetaan viljelijöiden ja veden toimittajien välisiä, vesivarojen suojelun tehostamiseen tähtääviä paikallisia yhteistyöhankkeita;
64. kehottaa komissiota kehittämään asiaan liittyviä synergioita EU:n avaruusalan lippulaivaohjelmien ja YMP:n välille ja ottamaan tässä yhteydessä huomioon erityisesti Copernicus-ohjelman, joka on erityisen merkittävä viljelijäyhteisölle ilmastonmuutoksen ja ympäristön seurannan kannalta;
65. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan huomioon, että esimerkiksi puhtaan energian, digitalisaation ja älykkäiden ratkaisujen aloilla tapahtuvat yhteiskuntaa, ympäristöä, teknologiaa ja taloutta koskevat muutokset vaikuttavat maaseutuelämään; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään maaseudun keskusten mahdollisuuksia edistää kestävää ja osallistavaa kasvua sekä innovointia ja ottamaan samalla huomioon laajempien maaseutuyhteisöjen edut; muistuttaa, että maaseutualueet ja maaseudun taajamat tarvitsevat erityistä huomiota ja yhdistettyjä toimia älykkäiden kylien kehittämiseksi, ja vaatii oikeudenmukaisia toimintaedellytyksiä maaseudun keskusten ja verkkojen erityisiä teknologisia parannuksia varten;
66. kehottaa komissiota ottamaan käyttöön uuden ja kattavan oikeudellisen kehyksen, jolla kielletään selkeästi määritellyt hyvän kauppatavan vastaiset käytännöt elintarvikkeiden toimitusketjussa ja jolla vahvistetaan kyseisten kieltojen täytäntöönpanoa koskevat vähimmäisvaatimukset sekä seuraamusmekanismit;
67. katsoo, että tätä uutta kehystä olisi tuettava siten, että siihen kohdennetaan mahdollisesti vähimmäismäärä kokonaismäärärahoista, jotka ovat käytettävissä maatalouden ympäristötoimiin, luonnonmukainen maatalous, biologisen monimuotoisuuden tuki, tiukat eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevat normit sekä kasvien hyvä terveys mukaan luettuina;

68. kehottaa komissiota ottamaan vuoden 2020 jälkeisellä lainsäädäntökaudella käyttöön useista lähteistä rahoittamisen periaatteet investoinneissa, jotta varmistetaan selkeää ympäristöhyötyä tuottavien yhdenmukaisesti maaseudun kehittämisvälineiden, kuten älykkäitä kyliä koskeva aloite, sujuva täytäntöönpano; kehottaa komissiota käynnistämään toimenpiteitä älykkäitä kyliä koskevaa aloitetta varten ja asettamaan älykkäiden kylien perustamisen seuraavan maaseudun kehittämissäädösten ensisijaiseksi tavoitteeksi;
69. korostaa, että yhteisessä markkinajärjestelyssä on lisättävä vaihtoehtoja tuottajaorganisaatioiden ja tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien, osuuskunnat mukaan luettuina, yhteistyölle sekä toimialakohtaisten organisaatioiden yhteistyölle.

TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA

Hyväksytty (pvä)	25.4.2018
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 54 -: 4 0: 1
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Marco Affronte, Margrete Auken, Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Biljana Borzan, Lynn Boylan, Paul Brannen, Nessa Childers, Birgit Collin-Langen, Miriam Dalli, Seb Dance, Angélique Delahaye, Stefan Eck, Bas Eickhout, José Inácio Faria, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Jens Gieseke, Julie Girling, Sylvie Goddyn, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Jytte Guteland, Anneli Jäätteenmäki, Benedek Jávor, Karin Kadenbach, Kateřina Konečná, Urszula Krupa, Giovanni La Via, Peter Liese, Joëlle Mélin, Susanne Melior, Miroslav Mikolášik, Rory Palmer, Massimo Paolucci, Piernicola Pedicini, Bolesław G. Piecha, Pavel Poc, Julia Reid, Frédérique Ries, Michèle Rivasi, Davor Škrlec, Renate Sommer, Estefanía Torres Martínez, Adina-Ioana Vălean, Jadwiga Wiśniewska, Damiano Zoffoli
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Cristian-Silviu Bușoi, Caterina Chinnici, Fredrick Federley, Anja Hazekamp, Norbert Lins, Alojz Peterle, Stanislav Polčák, Carolina Punset, Christel Schaldemose
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Jude Kirton-Darling, Jeroen Lenaers

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

54	+
ALDE	Fredrick Federley, Gerben-Jan Gerbrandy, Anneli Jäätteenmäki, Carolina Punset, Frédérique Ries
ECR	Urszula Krupa, Bolesław G. Piecha, Jadwiga Wiśniewska
GUE/NLG	Lynn Boylan, Stefan Eck, Kateřina Konečná, Estefanía Torres Martínez
NI	Zoltán Balczó
PPE	Pilar Ayuso, Cristian-Silviu Buşoi, Birgit Collin-Langen, Angélique Delahaye, José Inácio Faria, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Jens Gieseke, Julie Girling, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Giovanni La Via, Jeroen Lenaers, Peter Liese, Norbert Lins, Miroslav Mikolášik, Alojz Peterle, Stanislav Polčák, Renate Sommer, Adina-Ioana Vălean
S&D	Biljana Borzan, Paul Brannen, Nessa Childers, Caterina Chinnici, Miriam Dalli, Seb Dance, Jytte Guteland, Karin Kadenbach, Jude Kirton-Darling, Susanne Melior, Rory Palmer, Massimo Paolucci, Pavel Poc, Christel Schaldemose, Damiano Zoffoli
VERTS/ALE	Marco Affronte, Margrete Auken, Bas Eickhout, Benedek Jávor, Michèle Rivasi, Davor Škrlec

4	-
EFDD	Julia Reid
ENF	Sylvie Goddyn, Joëlle Mélin
GUE/NLG	Anja Hazekamp

1	0
EFDD	Piernicola Pedicini*

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää

* Äänestyksiä koskevat oikaisut Piernicola Pedicinillä oli ollut tarkoitus äänestää puolesta.